

ØKONOMI

POLITIKEN.DK/ERHVERV

Mest læste i går

1. TDC plaget af kabelfusk
2. Apple overvejer at udleje film via internettet
3. Danske forskere i EU-knibe
4. Økonomer: Finanskrise er langt fra overstået
5. Svenskere vil arbejde i Danmark

Redaktør Jacob Fuglsang
 Jourhavende Claus Paaske
 Telefon 33 47 17 13
 E-mail erhverv@pol.dk

OVERBLIK

TDC plaget af entreprenørers kabelfusk

IT. Telekoncernen TDC plaget af illegale, hjemmelavede reparationer, som entreprenørerne klarer, når de under deres arbejde har gravet et eller flere af TDC's kabler over. Samtidig oplever telegiganten, at flere og flere af de uheldige entreprenører selv lapper på det overgravede kabel – og derefter dækker miseren til under jord og asfalt. Og det giver problemer – ikke kun for kunderne, men også for TDC, der har svært ved at lokalisere de odelagte kabler.

For disse hjemmeflikkede reparationer er typisk ikke gode nok. I begyndelsen kan kablet måske fungere nød-

tørtigt, men efterhånden bliver forbindelsen for dårlig – og så oplever TDC's kunder problemer med telefon eller ADSL-forbindelse.

»Når reparationen ikke bliver gjort rigtigt, risikerer vi efter et stykke tid, at der atter opstår fejl på kablet. Og så kan de være utroligt svære at finde, fordi skaden er begravet under jord, fliser og asfalt«, siger underdirektør René Skjøde Andersen, TDC Installation.

Han har inden for de seneste tre måneder set omkring 100 tilfælde af illegale reparationer – og frygter, at der er mange flere under jorden. ritza

Metrofolk pålagt at gå i arbejde

ARBEJDSNEDLÆGGELSE. Arbejdsretten afgjorde på et møde i går, at de utilfredse stewarder i Københavns Metro, der nedlagde arbejdet lørdag, straks skulle gå i arbejde igen, men det er ikke sket, siger kommunikationschef i Metro Jesper Witt. I Arbejdsretten blev de strejkende ellers pålagt at genoptage arbejdet senest i går kl. 14.

Strejken blandt servicepersonalet, der skyldes utilfredshed med arbejdsforholdene og nye vagtplaner, gav lørdag og søndag kun få gener for passagererne, da 99 ud af 100 tog kørte efter planen. ritza

Vikarboom koster sygehuse dyrt

SYGEHUSE. Den store mangel på læger og sygeplejersker koster sygehuse dyrt. De bruger flere og flere kroner på at hyre private vikarer. På bare et år er regionerne og kommunernes udgift til private vikarer steget med 428 mio. kr. eller knap en tredjedel, viser nye tal fra Folketingets Økonomigruppe.

»Det ville være bedre og billigere for os, hvis vi havde folkene selv. De fastansatte giver patienterne en bedre betjening«, siger formand for sundhedsudvalget i Danske Regioner, Ulla Astman (S). ritza

Unge danske forskertalenter i EU-knibe

FORSKNING. Den første uddeling af bevillinger fra det nye europæiske forskningsråd ser ud til blive lidt af en gys for dansk forskning. De endelige bevillinger er endnu ikke på plads, men alt tyder på, at blot to danske forskere kan se frem til en bevilling ud af de 300, der ventes uddelt.

I programmet, der er målrettet unge forskere, kom der hele 9.000 ansøgninger. Det endelige felt er snævret ind til 300 projekter, som kan forventes at dele ca. 300 mio. euro, svarende til ca. 2,2 mia. kr. Blandt de 200 bedste projekter, der synes sikre på at få støtte, er et enkelt

dansk ved Aarhus Universitet. Dertil kommer yderligere et dansk projekt ved universitetet i Århus samt et projekt med en svensk forsker på Københavns Universitet. Muligvis bliver der også tale om en tysk forsker, der får støtte til et projekt i Århus.

»Danmark har ikke klart sig særligt godt. Tallet er alt for lavt. Svenskerne har fået 12 bevillinger inklusive en i Danmark, og Holland er oppe på 20«, siger Jens Rostrup-Nielsen, forskningsdirektør i Haldor Topsøe og dansk repræsentant i Det Europæiske Forskningsråd. ritza

ØRETÆVERNES HOLDEPLADS

“Direktørens ansvar rækker ud over bare at sørge for sig selv

Lars Løkke Rasmussen

Det er da sin sag at banke en lønforhøjelse hjem til sig selv og så bagefter gå ud på fabriksgulvet og sige, at nu skal vi lige holde den nede på 4 procent, siger finansminister Lars Løkke Rasmussen efter debatten om ekstra milliarder til de offentligt ansatte.

INTERVIEW
STIG ANDERSEN

Det lignede et avancement og ikke mindst et signal om, at den næste borgerlige statsministerkandidat er blevet kørt i stilling, da statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) efter valget gjorde Lars Løkke Rasmussen til Danmarks kassimester.

Det første er Lars Løkke Rasmussen enig i. Sådan oplevede han det også selv.

»Selvfølgelig gjorde jeg det, for finansministerposten er en mere central placering«, som han siger.

Det andet, derimod, vil han ikke skrive under på.

»Man kan ikke tilrettelægge den slags ting i politik«, siger han.

»Da jeg i sin tid blev amtsborgmester, spurgte jeg Claus Hjort Frederiksen til råds, og han sagde til mig: »Tag du den, Lars, for i politik skal man tage posterne i den rækkefølge, de melder sig. Og man skal ikke gå og tænke på den næste.«

Den centrale placering fik Lars Løkke Rasmussen prøvet af i ugen før jul, hvor det trods en tilsyneladende mulighed for et alternativt flertal i Folketinget ikke lykkedes Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti at få gennemført deres krav om ekstra milliardbeløb til de offentligt ansatte. Det viste måske også noget om, at finansministerposten er ganske magtfuld.

Din forgænger som finansminister, Thor Pedersen, proklamerede jo, at han kunne købe hele verden. Skal du nu også ud og købe hele verden?

»Det har jeg ikke nogen planer om. Et er, at Thor helt urimeligt er blevet lagt nogle ord i munden, som ikke har været andet end en sarkastisk vending. Noget andet er jo, at det har gået og går rigtig godt i Danmark. Men fra at have gået rundt i højtryk og solskin uden skyer er vi nu i en situation, hvor der er sådan lidt lammeskyer i horisonten, som vi skal tage pejl af. Først og fremmest fordi arbejdsløsheden er banket historisk i bund. Den er under 3 procent, noget som enhver universitetsstuderende vil dumpe på, hvis de påstår, at et samfund gennem længere tid kan køre med så lav en arbejdsløshed.«

Mådehold er nødvendigt

At arbejdsløsheden er så lav, er vel en meget positiv ting. Hvorfor er det så forfærdeligt for samfundet?

»Det er heller ikke forfærdeligt. Det er rigtig, rigtig godt. Men det skærper nødvendigheden af, at vi holder fast og sikrer, at den bliver ved med at være lav. Vi er klart i en situation, hvor der er en overhængende risiko for, at knapheden på arbejdskraft presser lønningerne op. Det vil

forværre vores konkurrenceevne, det vil betyde tabte markedsandele, tabt eksport og tabte arbejdspladser. Det er den risiko, vi står over for. Det skal vi tage pejl af og sørge for ikke sker ved at vise mådehold omkring overenskomstforhandlingerne og vise ansvarlighed i samfundsøkonomien.«

Det var så det, der blev forhandlet i ugen op til jul. Men sygeplejersker, politifolk og social- og sundhedsmedarbejdere, som er nødvendige for at få velfærdssamfundet til at fungere, hvorfor skal de ikke have en ordentlig løn?

»Det skal de da også.«

Det mener de jo ikke selv, at de får?

»Nej, men det skal de have. Og det mener jeg grundlæggende også, at mange mennesker i vort samfund får. Men det, vi under alle omstændigheder skal have øje for, det er, at hvis vi gerne vil have mere i løn, og det under jeg gerne alle, så skal den ekstra løn kunne holde sin købekraft. Der er jo ikke meget sjov ved at få en lønseddel med nogle større tal, hvis de har tabt deres købekraft, inden man når ned i Brugsen, eller hvis en større løncheck betyder, at naboen eller en selv risikerer at stå uden job om et år eller to. Det er den balance, vi skal finde. Med forløbet i ugen op til jul ønskede jeg at synliggøre, at det er en myte, at der ikke er løn på bordet i de offentlige overenskomstforhandlinger. Men der har været et billede af, at enten gjorde man som regeringen sagde, og så var der nul, nul, nul kroner til de offentligt ansatte at forhandle om, eller også var der et eller andet alternativt flertal, og så var der fem milliarder. Det er jo ikke sandheden. Selvfølgelig er der penge på bordet.«

Der er ikke så mange, som nogen sætter næsen op efter?

»Overenskomstforhandlingerne er jo ikke gået i gang endnu. Og det, jeg står vagt om, det er bare, at de 250 mia. kr., som det offentlige udbetaler i løn, følger udviklingen i den private lønsum. Der er ikke plads til, at den offentlige sektor løber stærkere end den private sektor, for så sætter vi en lønkonkurrence i gang. Modsat skal den offentlige sektor ikke sakke bagud. Der skal være parallelitet.«

Det diskuteres, om det var Pia Kjaersgaard eller Helle Thorning-Schmidt, der ikke ville bruge det alternative flertal, der tilsyneladende eksisterede i Folketinget omkring den offentlige lønpulje. Hvem af dem var det?

»Det skal jeg slet ikke gøre mig klog på. Men jeg glæder mig over, at der er fundet en løsning, så det ikke bliver Christiansborg, der sidder og peger bestemte personalegrupper ud, men at det er et forhandlingsspørgsmål mellem de offentlige arbejdsgivere og de offentlige arbejdstagere.«

De bjergsømmes ansvar

Hvis vi skal holde os til balancen mellem det private og det offentlige, så har vi set nogle direktører få kæmpeagter og kæmpebonusser, og vi kan se, at bestyrelserne også har bevillet sig selv enorme lønstigninger. Hvad betyder det rent psykologisk i denne lønsmåke?

»Det betyder, at man sender et ufatteligt dårligt psykologisk signal af sted. Og så kan jeg og andre holde foredrag om, at man også skal se på, hvor stor en gruppe det drejer sig om. Der er selvfølgelig forskel på 9 departementschefer kontra 18.000 politibetjente, men det rokker ikke ved, at det her jo handler om, at vi hver især har nogle forventninger. Og der er det ikke særlig hjælpsomt, at nogle grupper kommer til at tage sig så bjergsømmes ud.«

'De bjergsømme', som du kalder dem,

ODDS PÅ FREMTIDEN. Det var så klart et avancement, da Lars Løkke Rasmussen efter valget i november blev udnevnt til finansminister. Så langt er han enig. Men han er uenig i, at det samtidig var et signal om, at han er den næste borgerlige statsministerkandidat. Og ser man på historien, er oddsene for, at han på et tidspunkt bliver statsminister, da også pauvre. Den seneste finansminister, der også blev statsminister, var således Viggo Kampmann (S) for 47 år siden. »Ja. Der kan du bare se. Der er ikke gode odds. Men det har jeg altså ikke spekuleret på. Jeg tror ikke, man kan karriereplanlægge i politik«, siger Lars Løkke. Foto: Peter Hove Olesen

hvor stor indflydelse har de på det lønpress, der tales så meget om lige nu?

»Jamen, de har da en del indflydelse. Mådehold fra de bjergsømme ville gøre underværker?«

»Ja, det er jeg da ikke i tvivl om. Der er enormt meget psykologi i det her. Det er klart en torn i øjet, når nogen springer helt ud af sammenligningen ved at få nogle eksorbitant store lønstigninger.«

Men det kan du vel ikke gøre noget ved?

»Det kan jeg jo ikke. Et eller andet sted er den rigtige løn jo den, som folk laver arbejde for, og vi er jo en del af en globaliseret økonomi. Vi lever i en konkurrencesituation på godt og ondt. Men på det psykologiske plan er der ikke tvivl om, at hvis man sidder om almindelig lønmodtager, så skaber det da nogle billeder oppe i ens hoved, når man som f.eks. min egen hustru, der er folkeskolelærer, læser i avisen, hvordan millionerne ruller til nogle.«

Man skal have den løn, der svarer til ens arbejde, siger du. Som hårdtarbejdende finansminister får du ca. 1,2 mio. kr. Kan man være 1,2 mio. værd?

»Det er der jo fodboldspillere, der er. Men man må bare sige, at hvis man er direktør eller offentlig person i det danske samfund, så har man selvfølgelig et eller andet sted et ansvar, der rækker ud over bare at sørge for sig selv. Den måde, man agerer på, har en påvirkning, og det er da sin sag at sidde i et bestyrelseslokale og banke en ordentlig lønforhøjelse hjem til sig selv og så bagefter gå ud på fabriksgulvet og sige, at nu skal vi lige holde den nede på 4 procent, fordi eller så taber vi konkurrencekraft.«

Statsminister på visitkortet

Da du var 33, skrev du en bog med titlen 'Hvis jeg bliver gammel' – når og hvis du bliver gammel, vil du så gerne kunne skrive

Øretævernes holdeplads

Hvem er de, og hvad vil de?

Politiken interviewer fire af erhvervsårets højdespringere; to topchefer, en fagforeningsformand og en toppolitiker. Alle personligheder i markante job, der kan gå hen og blive øretævernes holdeplads.

Tidligere interview i serien: LO-fomand Harald Børsting (27. dec.), Lars Liebst, bestyrelsesformand for TV 2 (28. dec.) og Jørgen Buhl Rasmussen, nyudnævnt koncerndirektør for Carlsberg (29. dec.).

statsminister eller fhv. statsminister på dit visitkort?

»Det ved jeg ikke. Det må man se til den tid.«

Vil du have noget imod det, hvis muligheden kommer?

»Jamen altså, jeg lever slet ikke på den måde. Var du kommet for ti år siden og sagt, at jeg skulle være finansminister, så havde jeg sagt, at det tror jeg ikke en dyt på.«

At du er blevet finansminister, opfatter du det som et avancement?

»Ja, selvfølgelig gør jeg da det. Uden at forklejne tidligere eller nuværende sundhedsministre, så er det klart, at det er da et avancement. Det er en mere central placering, og den er spændende.«

Hvis man kigger tilbage, så har den seneste finansminister, som også er blevet statsminister, været Viggo Kampmann. Det er 47 år siden?

»Ja. Der kan du bare se. Der er ikke gode odds. Men det har jeg altså ikke spekuleret på. Jeg tror ikke, man kan karriereplanlægge i politik. Jeg har set så mange mavesure mennesker gå rundt med utilfredsstillede ambitioner, som måske er kommet fra en borgmesterpost ind i Folketinget, og som er endt uden nogen rigtig central indflydelse. Man kan ikke tilrettelægge den slags ting.«

Men hvis du nu får mulighed for at efterfølge Anders Fogh Rasmussen. Du er en helt anden type end ham?

»Ja. Altså, man er jo den, man er, ikke. Selvfølgelig er det da til at få øje på en kontrast mellem mig og Anders, både af statur og alt muligt. Men det bliver jo nogle stereotyper. Et billede af en totalt asketisk statsminister, der ikke bestiller andet end at iklæde sig løbetøj og fra morgen til aften løbe rundt om Pøblingesøen ....«

...Ja, det er jo ikke dig?

»Næh, og i modsætning til ham står der sådan en som mig, der nærmest nat efter nat sidder i rygfyldte lokaler og drikker fadøl direkte fra fadølsanlægget. Der er jo ingen af de billeder, der er sande, vel.«

erhverv@pol.dk

BLÅ BOG
LARS LØKKE RASMUSSEN

43 år og nyudnævnt finansminister.

Uddannet cand.jur. fra Københavns Universitet 1992.

Medlem af Folketinget siden 1994, næstformand i Venstre siden 1998.

Tidligere sundheds- og indenrigsminister og amtsborgmester i Frederiksborg Amt.